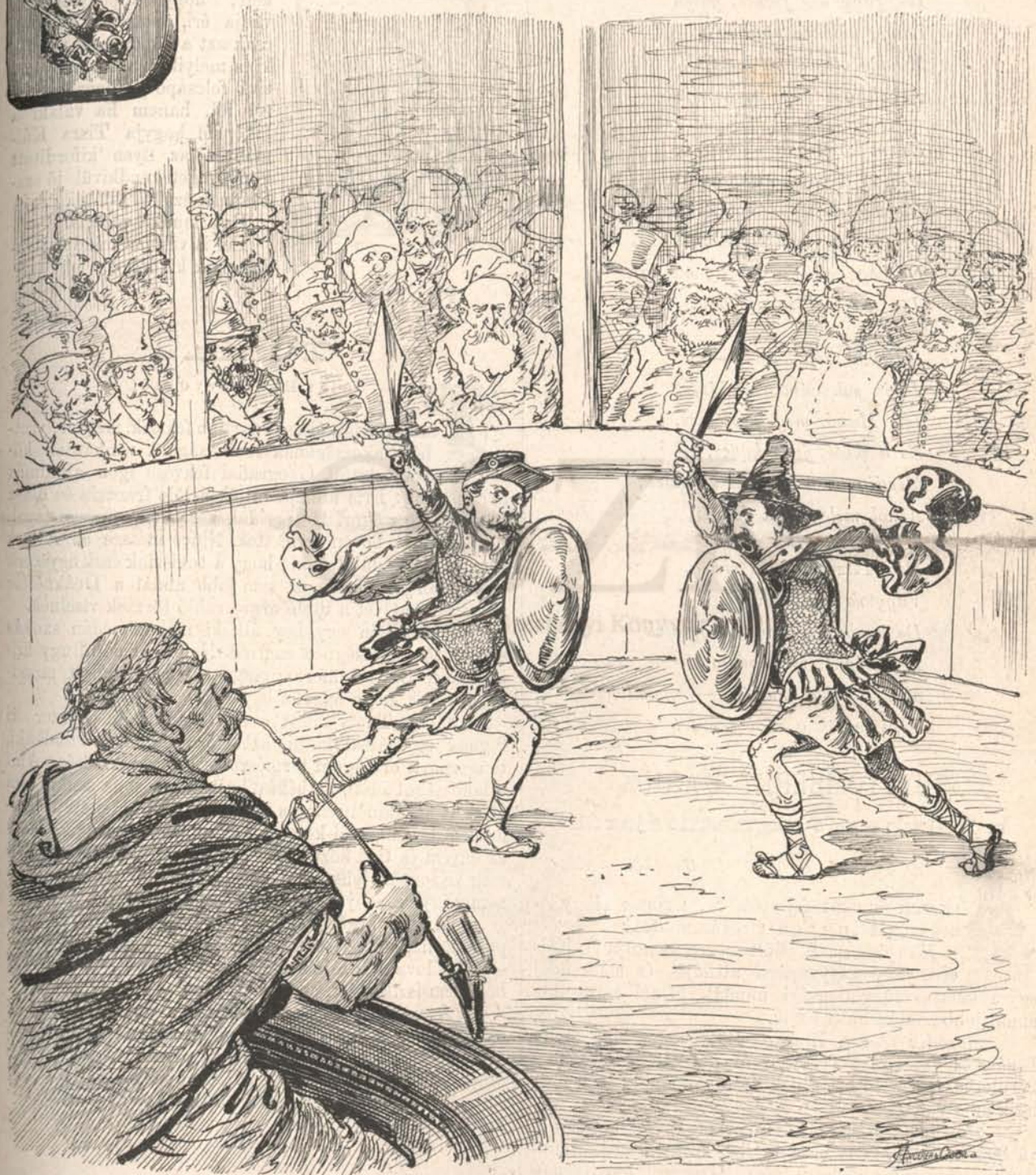

BORSSZEM JANKÓ

A tuniszi arenában.

Római és gallus viadorok: Ave Caesar! Morituri te salutant!

B—ck. Csak rajta, öljétek egymást az én gyönyörűségemre!

A vándormadarak.

MIKOR közeleg a tél,
Vándormadár utra kél;
Hó, fagy élül fecske, gólya
Langy vidékre utazóba':
Mindig ott van a hazájok,
A hol jobb nap derül rájok.

És ha közeleg a nyár
Megjön a vándormadár,
Előbb csak egyenként szállnak
Ormára a régi háznak,
De hogyha már néhány ott van —
Jön a többi csapatokban.

Politika szép határ, —
Járja sok vándormadár,
Ime Manó, meg a Móricz,
És a többi, jeles kőficz, —
Mindig az a párt kell néktek,
A hol melegebb a fészek!

Míg Tiszánál van meleg,
Vagytok szabadelvűek.
De ha baj volt, ott hagytátok
A faképnél ti a pártot.
Most, — baj multán, — visszatértek
S ki se lők a régi fészek!

§UTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

ALKALMI munkát fejeztem be. Czime: Hogy lehet magát ingyen megválasztatni?

Első fejezet. A jelölt szegre akasztja szabadelvű vagy zagyvapárti attiláját és megrendel egy ujdonatuj függetlenségi bundát. Minél zsirosabb, annál jobb. Aztán abba bujik.

Második fejezet. Elmegy Eötvös Károly, Helfy Ignác és Verhovay Gyulához és felkéri, kísérik le a kerületbe. Ők majd beszélnek az atyafiaknak, — ő meg iszik az atyfiakkal.

Harmadik fejezet. Holmi csekély ígéreteket tesz a választóknak, pl. hogy ha a szélbal kormányra jut, minden választó egy ujdonatuj göncölszekeret kap, termé-

szetesen a bele való lovakkal; továbbá a kaputosok kaputjaiból mándlit meg zekét szabat a választópolgárok számára; hozzáteheti még, hogy akitől mit elliczítáltak, azt kétszeresen visszakapja.

Pakolj Pista!

Negyedik fejezet. Félni nem kell, hogy köpenyforgatás vádja éri, mert az ellenzék csak azt a köpönyeget porolja ki, a melyiket a kormánypártivá felcsapott ellenzéki cserél föl, hanem ha valaki a faképnél hagyja Tisza Kálmánt — az ilyen kifordított köpönyeget rendkívül jó szabásúnak szokta találni.

Ez a munka vázlata.
Fel is viszem mindjárt valamelyik kiadóhoz.

Túnis.

— Saját Hunfalvynktól. —

UNIS Afrika éjszaki partján fekszik, mely helyzetből lakosságának lomhaságára vonhatunk következtetést. Geografiai fekvése igen alkalmas arra is, hogy Eris almája váljék belőle francia és olasz közt, mert az ókori Hesperidák kertjéhez nincsen távol, hol az almák bőven termettek. Nincs messze az Atlasz sem, annál csodálatosabb, hogy a tunisziak csak egyszerű vászonban járnak, de ez sem jobb annál a Deáknéféle szövetnél, melyet a többi arabs rabló törzsek viselnek.

Túnis élén egy bey áll, ki mohammedán szokás szerint többnejűségben szenved. Nejeit németül úgy hívják, hogy Bey-schläferin; magyarul csak annyit mondhatni róluk, hogy nagyon beyosak.

Hogy Túnis miatt olasz és francia egyszer ki fognak egymással kötni, azt előre tudhatta mindenki, tengerparti országnál természetes lévén a kikötés. Ami a lakosságot illeti, az békés hajlamu és soha senkit sem fosztott ki, akinél szorgos kutatás után sem lehetett semmitsem találni, ami kétségkívül onnan származik, hogy az enyém és tied közt különbséget tenni képtelen s ennek meg viszont az lehet az oka, hogy Jókai regényeit épen nem s így az »enyém tied övét« sem olvassák.

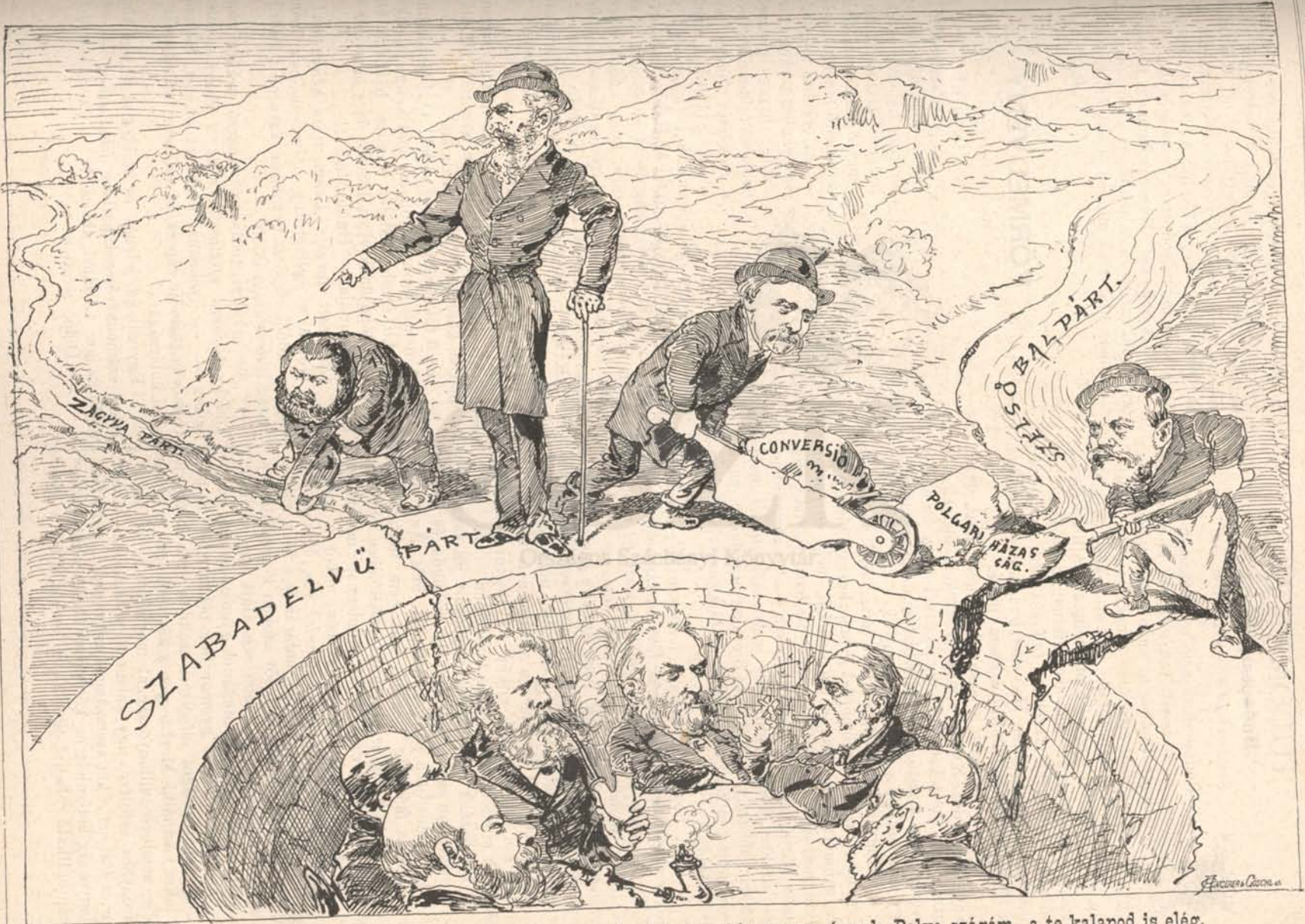
Minden arabs a szabad élethez van szokva, igazi puszták fia, de azért van más apja is. Legkedvesebb előtte a lova s ez a lökedvelés annyira megy nála, hogy bort sem iszik mást, csakis ménesit.

A mostani villongást Túnis és a francziák közt okozta, hogy a krumir-törzsek ágai nagyon be találtak lógni az algiri határba s a francia kormány a tavaszi időjárást e törzsek megnyirbálására, az ágak lebotolására és békésebb tendenciák beleoltására akarná felhasználni.

VÁLASZTÁSI ÁRADAT.

Április 24. 1881.

BORSSZEM JANKÓ.

T. K. Csak azt a nagy áradatot feltarthatassuk, — ennek a hitvány kis zagyva érmek. Palya szógám, a te kalapod is elég.

TUDOMÁNY

Budapesti idő.

— Szakezik az időjelzési tervről. —

HAJDAN Budapestnek nem volt pénze, de volt sok ideje; most pénze van elég, de ideje nincsen. Minthogy azonban az angol közmondás szerint »az idő pénz«, tehát még sincs pénze. Van, de nincs!

A valódi budapesti idő tudása a köz- és magánéletben rendkívül fontos! Nem szólunk a váltók lejárásról, s más effélékről; csak arra utalunk, hogy a mostani időszámítás szerint szerelmes találkát adni és megtartani csaknem lehetetlen. Ha valódi budapesti időnk volna, a főváros tán már félmillió lakossal bírna.

Még a festészet is szenved e hiány alatt. Hány »delelő csordát« látunk a műkiállításokon, melyek nem ütnek meg a mértéket! De hogy is ütnek meg, ha sem a csorda, sem a festő nem tudja biztosan, mikor van dél s így mikor áll be a delelés időpontja?

Hogy a nemzet gyomra e zavar iránt közönyös nem lehet, azt már a tömérdek gyomorhurut is bizonyítja. A gyomornak megvan a maga órája, mely egyenesen Budapest délkörén áll és így nem csalhat, — s ime, míg egész Páris, melynek megvan a maga pontos párisi ideje, hat órákor ebédel, Budapest, mely saját idejét nem ismeri: ebédel 1, 2, 3, 4, 5 és 6 órákor, úgy hogy maga sem tudja: mikor? A délibáb hazájában ez valóságos Délibábel.

Igaz, hogy nem könnyű pontosan megmondani: mikor van Budapesten dél? A főváros társaskörei közt hiába keressük a budapesti délkört, mert ez nem önképző-kör, hanem azt másnak kell képeznie. A budai realiskola déli ágyuszava nem annyira meteorológiai mint metahorológiai (óra utáni) természetű, mert rendszeren 7—8 másodpercczel a déli óra után hallatszik. A nap átmenetelét Budapesten az átmeneti vámpok föl-emelése óta szintén csak ritkán figyelhetni meg. Így tehát sok mindenféle nehézség forog fönn.

De hazánk természetes viszonyait jól tekintetbe véve, mégis van egy módunk, mely csillagda és délkör nélkül is biztosítja a pontos budapesti időt. Az időjelzési állomás már rég megvan, csak nem tudta eddig senki. Megvan pedig az országház ebédlőjében. Ott egy századrész másodperczre tudják mindennap: mikor van dél. Mert abban a hat ezredperczben, mikor a nap a gyomor csillagzatába (*plecus solaris*) lép, Móricz Pál képviselő ur kél föl az ebédlő határán és a bika, rák és halak égijegyeit megközelíti, sőt azokon keresztülmegy. A természet e törvénye semmi szín alatt nem változik, mert Mauritiusz szigete földünknek gyomor-polusa, melyben az egész világ a gyomor felé nehézkedik. E páratlan szabályosságot időjelzési célokra igen könnyen föl lehet használni. Mert legyen a kés tevőleges, a villa pedig nemleges villanyossággal megtöltve és villanyos sodronyhoz erősítve, úgy abban a pillanatban, midőn Móricz Pál ezt a két szerszámot megragadja, a kétféle villanyosság belérohán és középpontjában, tehát gyomrában hallható robajjal egyesül. E korgás által a gyomor

morra helyezett mesterséges dobhártya (a telemegaphon elve szerint) rezgésbe jő, mely a sodronyok által a Gellérthegy tetejéig elvezettetvén, az ott föllállított óriási visszhangdob bőrén ágyuszóvá sokszorozódik, úgy hogy az egész város meghallhatja. Az egész tünemény csak egy századrész másodperczet vesz igénybe.

E készüléket Mauritiophonnak nevezzük és ez óra annál czélszerűbb, minthogy az öt éves ülésszakok elfogadása után csak minden ötödik évben kell majd felhúzni.

A „B. J.“ időjelesei.

FÖRMEDVÉNY

— Hahhhdurrrr. —

Iszonyu!

A szemenszedett gazság rútfajtalanságának agytipró förtelme háborog enerkölcson hazafiás mámoritással világrengető eszmepoklának megsemmisítő feneketlenségében!

Az erkölcsi megsemmisítő iszonyköpés torkon szárad s a nemes harag görcsrángató üvöltése fuldokolva nyögi ki a megvetés kerges porczai, röpíti a politikai szemtelen

ség undokan vigyorgó arcának kellő közepébe!

Földosztogatásról vádol ő! Hahhahhah! ő!!

Ki az, ki a világosság fénytörő özönét a kék páspaszem förtelmes titkába rejti, hogy undok vipera szemével kéjenczmódra végig nyalogathassa enbüneinek cimborasszói halmazát? Tisza Kálmán.

Ki az, ki Bileám szamaraként üvöltve rakja a »több teher« irgalmát gunyoló nemtelenségét a nép tehetetlenségére? Tisza Kálmán.

Ki az, ki csoszogó lábának czammogó rugamaival megszentsteleníti a Pantheon szent Walhallájának szeplőtlen küszöbét? Tisza Kálmán.

És ő földosztogatásról vádol! Ő!! Hahhahhah!!!

A nemes harag őrzöngése marcangolja enkeblem legtitkosabb érzelmredőjét s mint háborgó Óceán hullámcsattogásának végitélete tör ki a megvetés velőtrázó gunyakazaja. — Hahhahhah!!!

Oh Geszt viperája! Uram, uram, kényuram!

Gördül a csillagzatok univsumának hemiszférája s a ködök chaósza borongva kavarog a kitörő nép harag izzó szikrája fölött — —

Az erkölcsi tisztaság viharzó orkánt röpit, a ködök chaósza szétfoszlik s az a szikra — oh az a szikra — — gyeheennai kénkövet olvaszt, Sodoma és Gomorha tüzesője záporoként szakad a lelketlenség politikai kufárságára!

Egy villanó jelenés és szilárd akaratom könyörtelen számonkérésének pallosa feléd suhog — — pengéjén az ige: »Ádám! ubi es?!«

— Dido, zecztich!

TOJÁSS DÁNIEL

Kasszárnának gazdasági tudósításai

**Ngysgs Vöröshegyi Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.**

P^a Gecsér, 18-ik Aprilisbe.

Nagyságos uram!
Kegyes Jól tévöm!

Az Ó-Testámentombéli zengő király sem látott a Babylonai vizek üdejében akkora nedvességet, mint a milyen most szortyog a nemesi birtokon. Ezenn látományhoz képest a mi rendes neptunikus állapotjaink csak száraz fűreszporral töltött pökő láda — igenis; mert semmiféle hidraulikus

szempont sem állhattya meg a mostani sarakot. Süjdedben vagyon az termő Anya földnek fundamentoma; Capillaritásának minden edgyes haja szálla ugy duzzad és olyan vastag mint edgy hurka.

Gazdasági épületteink már nem az Anya föld kebelére, hanem az azon alul lévő tályékok felé kívánkoznak.

Valóban szívre ható látvány az, amidönn az ökor istálló fala először alázatosan térdgyet halytván, el tűnik és csak fellyül maradó tetelye mutattya edgy kori tér fogattját.

Én a hir neves Hohenhámi feő Iskolán sem látam ilyen Irrigácziójót, mint a millyet most tapasztalok a nemesi Birtokon; mert nincs az a szeker kenyővel viz hatlanétott térgyig érő Tszima szár, melyben ez a Rizs kása alá való talay fölylűről bele ne szottyannék. Ezen környülmény is oka azonn sűrű pürsszentéseknek, melyeknek alázatos nyomait e levelem sor közeiben, mint némánn is ékes szolló bizonyéttásokat szemlélhetni méltoztatik.

Nem is a Veress tengerben járna itt Ngd, hanem a Feketében. Még is mindétig azon töröm hódoló elememet, hogy ilyen viz iszonyok között is hasznot teremtsék a nemesi Birtokból, és minden lucskos és száraz környülmény között nevellyem annak értékét — igenis;

igj jutott eszemben gondozó Tanulmányosságomnak a következő ulyabb vévmánnya is: — ki tapéntván a viznek azon tulajdonságát, hogy inkább 100 mértföldet kerül, sem edgy dombra felfele fojna — s továbbá, miként ürge a jukat, akként keresi ő is a völgyet: ezeket alkalmas árkokkal össze kötém és igj poltolám a fojtonosság hiányt.

E hasznos ténykedésem mián természetesen a szomszédok föl duzták orraikat és edgy kotnyeleskedő vizgálló deputációt küldöttek az nyakamban, melynek

megmagyarázám, hogy ezen árkokba tsak véletlenül került a viz, mert ezek a teelő Lábás Jóság kedveért szárnyék árkoknak készitődtek, amelyet el is hüvének.

Ulyabb vizvezeteki találmányom — a kerék nyom Systemája szerént — éppég most dolgozódik ki s igj erről nem szöllok; —

ezenn vizi áldás okszerű kihasználására nézvest vagyon egy alázatos praktikus inditványom, melynek foglalattya a Piöltza tenyésztes; eztet kellő apa és anya állatokkal eszközlésben vévénn, a potsolyákat értékesíthetném, jobban mint a problemátikus halászatot, lévén a benne termő pontynak, harcsának és csukának némi nemű körme. A piöltza tenyésztes alapos vállalat, annál is inkább, hogy Ngod betses mellyék keresetéhez képez finum átmenetet. A haszna kézzel fogható: nem is kell nekik takarmány és annyira nemesíthetők, hogy hejes alkalmazás mellett már az első ivadék valóságos teli vérré válik.

A Ngos Asszonyom kegyes kezejit csolkulom a nagy Gráciájért, hogy laskával boldogított, amelyeket tartozó hála köszönettel aprétottunk az kávéban; — főleg a tolyásos máczes volt rám nézvest nagy kitüntetés, amint hogy keresztényi szem pontbul e husvétes nagy hetet jelentős Innepnek tekintettem magamra mint szinttén Tojásra, küldvénn alázatos viszonzásképpen piross tolyásokat és bőreit két fekete husvéti báránykának, amelyek vitézi kucsmákul igen jól fognak illeni a ngs Töhötömke urffy fejében, mert nem lehetend meg különböztetni, hol végződik a kedves göndör haly fürtözet és hol kezdődik a báránybőr sipka.

Mellyék utánn öröklök az én Ngs Uramnak

Kegyes Jól tevőmnek

tanulmányos hiv szolgálja

TOJÁSS DÁNIEL
Oklev. Gazda.

A Julcsa hajlandó a szép fekete halyát eladni. Ha netalánn tánn a Ngos Asszony reflektálna reá? Vagy Ngod maganak tartaná fen? Várom kegyes parantsait.

T. D.

A Tehenek talpaira deszkákat köttettem, hogy sárrá ne gyurnák a legelőt. Illyen mód őket az urasági kertben is be lehetne eresztetni legelni.

T.

Korteszóta

a budai II. kerületben.

Már minálunk korteskednek

Keményen,

Elfogják a kis lányokat

Gyöngéden.

A pestinek öt hat lányát

Nem bántják,

Budainak, ha egy is van —

Elfogják (t. i. virágszóró

lánykának a királyfi lakzójára.)

MIKOR ROSZ AZ ÚT,

hat ökör sem bírja megmozdítani.

A keszthelyi avarsírok.

— Dr. Lipp Vilmos után. —

ogy az avarok régi nép, azt az irodalom-történet is bizonyítja, hiszen már Arany János írta: Én az avar t jártam, tünődve megálltam . . .

Tehát avaroknak már az Arany-korszakban kellett létezniük, mely a vas, réz, kő és papendekli korszakokat megelőzte.

Az avarokról keveset tudni, de annyit némi valószínűséggel lehet állítani, hogy a sírokat halottaik eltakarítására szokták használni, mivel pedig Keszthelyen is találtak ily avarsírokat, hihetőleg a tavak partjain is temetkeztek.

Ily sírokat felásva, érdekes tárgyakat találni benők, melyek az avarok művelődéstörténetére világot vetnek. Vajjon abból, hogy többekben vaskalapokat találtak, nem világlik-e ki, hogy az avaroknak tudományos akadémiával is kelle birniok? Hát azon urnák, melyek oly gyakran fordulnak elő s melyeket némelyek tévesen tartanak hamvvedreknek?

Én ellenkezőleg a rajtok egykor látható, de ma már láthatatlan urnamentikából azt gyanitom, hogy választó-víz — vagyis pálinka eltartására használták, tehát szavazó urnák lehettek. Ime az összekötő fonál az avaroktól a magyarokig! S ép azért, mert az avarok e tanbizonyosság szerint is úgy gyakorolták legszebb alkotmányos jogukat, mint mi, — hiszem hogy magyarok lehettek.

De vannak más jelek is.

Némely koponya be van törve. Kétségkívül oly emberek fejei, akik igazat szóltak. Tehát az avarok járatosak voltak a magyar közmondásokban is. A színészetet is kedvelhették, legalább chorista sir nagyon sok találkozik, ha elfogadtatik az a gyanításom, hogy a mely sirban szablya találtak, annak gazdája kard-alnok lehetett (Jaj! szerk.) Írásjegyeik nem ismeretesek, de fölteszem, hogy az avar csizmadiák éltek a vargabetűkkel.

Egyik sirban egy teljesen ép ludtozás találtak. Tulajdonosa bizonyosan ludi magister volt.

Bécsi vicz.

Unger volt miniszter minapi nagy beszédében jól befűtött Taaffeéknek. Pedig egyet-mást, a mit el szándékozott mondani, ki-méletből még is csak elhallgatott. Nevezetesen ezt:

Ich will zwar nicht gerade behaupten, dass die Länderbank eine Regierungsbank ist, aber wer weiß, ob nicht bald die Zeit kommt, wo die Regierungsbank eine Länderbank sein wird.

(Authentikus.)

A bibliából.

Engedjétek a kisdedeket hozzám jönni, mert övék a II. kerület Országha!

Sándor,

képviselőjelölt Budán.

MIKOR JÓ AZ UT,

a négyes fogat is vígan vágat.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Nem szeretem az ily antisemita eszméket inprovizálva látni a törvénytérmeiben; hisz védenczem atyja is zsidó volt és pedig becsületes, mert felakasztotta magát.

S azt hiszem, fenti tényét nem is volt oka megbánnia.

Panaszos üzletszerű — hogy jogi műszóval éljek: bejegyzett dohánycsempész.

Mennyit bajlódnak a lapok a katonák fegyverviseléséből származó visszaélésekkel! Pedig ez a baj az által, ha az oldalfegyverek kulccsal záratnának el, s a kulcsok letétileg kezeltenének, könnyen el lenne hárítható.

Nem rablás ez t. törvénytérmeiben, hanem amennyiben a karriol a rozsz ut miatt az árokba fordul t. posta fordultával elkövetett lopásnak minősítendő.

Azt nem tagadhatom, hogy panaszos a botlításokra csak kevés okot adott s így azokat jutányos áron szerezte meg.

Védenczem képtelen arra, hogy vadat löhessen, hisz eléggé jellemző az, hogy öngyilkosságot szándékozván elkövetni, néhány vonalnyi távolságról önmagát hibázta el.

De az orrvadászat megakadályozása nem is repressív, hanem praeventív mód, ugyanis a vadak összeírása és nyilvánartatása által volna elérhető.

Furesza kedvezés ez vádlottra nézve; daczára, hogy kétszer nem jelent meg, mégis csak egyszer vezetett elő.

Védenczemet a gazdája föl sem merte volna jelenteni; hanem az által, hogy a vádlott aránylag csekély birkáját lopta el, felettébb elkényeztette.

Oly súlyos büntényt lát a tek. ügyész ur abban, hogy Susták Verona néhány órási gyermekét megölte? Hisz örökké csak nem élhetünk!

Kérem, elbizakodott modorára való tekintettel figyelmeztetni tanut, hogy ne higye, miszerint ő a vádlott, hanem csak tanuként szerepel.

Nagyon téved a t. vádló ur, hogy védenczem Kohn Éliás t i t o k b a n csapta volna pofon Schönfeld Fülöp szappanyost, mert hisz ez n a p f é n y r e jött.

Honleányi tanlevél

Emiliához.

Lengenádfalva, szeszélyhó közepén.

Óh szörnyület!
Hallotta már önike a tanárnányt?

Megfosztják a tanhölgyeket állásuktól, képességüktől, állási képességüktől.

A fogdmegek foszdmegké lettek!

Cselszövetekbe burkolt lelkek nem akar velük professormentében bánni.

És mért?

Óh mért?

Igen — igen — óh mért?

Mert a hajadonnaságból anyáczai hivatásra vágyhat epedelmük.

Iszony!

Mi szó ez? Rémes!

Egy betűt hozzá s az iszony — viszony.

Mi szó ez? Édes!

Lehet ez ugy?

Nem!

Imádott Boldizsárom pöfékfelhőire, nem!

Gátakat e tanáradatnak!

Nemde így gondolkozik honnénikém is!

Reménydagadó kebellem elgyőzelmünkben bizva Hőhü tanüdvözlettel

honhuga

Lengenádfalva-Kotlik Zirzabella.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ha zsebed a hónap vége felé lyukad ki, luxus volna, azt elseje előtt bevarratni.

— Azt mondom Dákó Pistának, hogy olvassa el csak a »Függetlenséget,« milyen nagyszerű cikket pöndörített az ügyvédekről Verhovay! Azt feleli erre, hogy nem ér most rá, mert stószban van; hanem majd elolvassa vasárnap — a »Borsszem Jankóban«.

— Nem húzatok telefónt a szobámba. Olyan nagy ellensége

mégsem vagyok annak a kis Vájsznak, hogy én miattam köpje ki a tüdejét.

— A Mechlovits kalapos is csödtöt mondott. Tyhja! A hol én kuncsaft vagyok, ott be kell adni a kulcsot.

— Ki van írva a fekete táblán, hogy akik a 8-dik félév tolsó 6 h étében I-ső doctorátust akarnak tenni, kérvényei-

ket adják be; biztos tudatával lévén, hogy terminust úgy sem kapok, egész bátorsággal nyújtottam be a kérvényemet, hogy az elutasító végzést felmutassam az öregemnek, mint szorgalmam jelét, s teljes önérzettel átkozhassam a végzetet, hogy igyekezetemnek utját állja.

— Azt mondja Kerkápoly, hogy a jogásznak nem kell tudni, csak konyítani. Hát mi ép ugy tudunk a konyitáshoz, mint a hogy konyitunk a tudáshoz.

— Ha a husvéti vakáció hónap közepire esik, jobb is, ha nincs szép idő, mert hát a snaszszal nem lehet parádézni.

— Oszt' mondja még valaki, hogy nem vagyunk lojálisak: egyhangulag elhatározta a kompániánk, hogy a májusi ünnepélyekre felszólítás nélkül egyenkint — »illuminálunk.«

— Szörnyü kár, hogy még adót nem fizetek: csak még a d o h á t r a l é k i adósságom hiányzik.

— Aszondják, hogy: »barba non fecit philosophum«; no ezt már tagadom: a szakál nagyon is teszi a bölcsészt, mert ha volna nervusa rendesen borotválkozni, bezzeg nem menne bölcsésznek.

— Különbön hónap végén még engem is tandijmentes bölcsésznek néznének, ha nem volna még meg a cilindron meg a bunkós.

— Hej, ha a n o n y m adósságot lehetne csinálni!

— Nem tom, fog-e sikerülni; valami »budapesti pin-czeegylet« alapításán töröm a fejem.

— Én is kiteszek magamért. A jövő havi fényes bevonulásnál ilyen kosztümben fogok a pedellusok után baktatni.

— Saját dr. Bunda Jósikántól. — *)

TAVASZI kiállítás elhangzik mint a kiállító szó a pusztaban. Mióta Pontius Pilátus Krisztus helyett Barabást adta ki a zsidó népnek és nagy Markónk tiszteletére Velenczében a San Markó kárszékes egyházat fölépítették, azóta Primiticcio helyett Soldaticciot bámuljuk. Hajdan a velenczei iskolát fizették, most a munkácsit, — s míg Macbeth Cawdor és Glamis Thán-jává akart lenni, Thán épen nem áhitja Macbeth babérmeit. De ez a Campo Imposanto nem teszi rövidlátóvá messzelátónkat s az architurokómnok fegyveres számadásainak dacára is megőrizték helyszínnünket (igy fordítom a »Lokalfarbe« terminust) az eszmény ideáljának ingatlanaival (Realitát) szemben. Mi azért küzdünk, hogy a művészet tétessék át az igazságügyi tárczához, mert igazság és tárca nélkül művészet nincsen. Ezért mondunk legalább tárczáinkban igazságot mert nem a »szürogatom«, hanem a surrogátum Palliatívólja lebeg pupillarice szemek előtt a közjó közhasznára.

Mindazonáltal s épen azért hibáztatjuk azokat a művészeket, kiknek barátjai nem vagyunk. Ah, mennyi képen nélkülödzük az igazi logaritmust, a magasabb metastaticumot! Mit szóljunk az olyan tendenciához, mely a Materialto hidjáról nézi a világomaggiórét! Ime »a kisbéri ménés« Lotz Károlytól. Micsoda ez? Festett panasz a »kis bér« miatt. A pénzügyet bezzeg a nagy mesterek nem vonták bele képeikbe, mert a pénz ugyan »nervus rerum gerendarum«, de nem »mestergerendarum.« (Nem is szólván azon illogiczismusról, hogy a »kisbéri ménés« képen épen a híres »Kisbér« hiányzik.) A költészet poézise kiküszöböl és kikaszabol minden eféle réaliskolai finánczipációt. Pedig Lotz másik képen is ily balimathiaszt látunk. »Hunyady János végperceit« ábrányolja. E kép ellen tömérdekes kifogásaink vannak. Először ez sem egyéb, mint üzletális reklamáció, mely nyilván a »Hunyady János« című budai keserős forrást akarja populárizálni. Hunyady János teste fölött neje és fiai keserős csöppet sirnak, szemek keserős forrásai megerednek. — hinc illae lacrymae Christi. Az ilyen deklám nem hüvész, hanem esetlen. Továbbá e kép csak — kárton; a kártonnyomatás pedig Ó-Budán sokkal magasabb fokon áll. Legjobb a képen Kapiszt-ráng János, ki az utolsó mentséget gyujtja a baldoklónak; ellenben Szilágyi Erzsébet ábrázolása (igy fordítom a német »Abrásirung« terminust) fölösle es volt, mert a nők Szunyady-korban sem borotváltak.

Egyáltalában a művészek gyakran választatnak hamis polytechnikát. Igy Orlaynk hagyatékában (mely hiába sugja: »hagyja thékában«) is találunk több ilyest. Már komponálása maga trágiaatlan, mert még csak

komponálás képein, a komponálás tehát tisztára lehetetlen. Egyik műve a »mohácsi csata.« Hogy csak vázlat, az helyes, mert ez a Mohácsnál elesettek vázait jelenti. De hogy a gyászt világtalanság által akarja érzéketleníteni, az helytelen, mert gyászkeret által érhetőbbé lehetett volna tennie. (Melleslegesen a mohácsi csatában hiányzik a főszemély: Mohácsi bácsi.) Az »ónodi gyűlést« pedig a szemlélegző nem érti, mert honnan tudomásolja, hogy ez nem az enyedi, vagy csanádi, vagy pécsi gyűlés, hanem épen az ónodi? Ha ónrajz volna, — a néző rögtönzetesen kitalálná. Szintoly hibás a »Coriolán« kép. A hős előtt egy nő térdepel. Kicsoda ez a nő? A hős anyja: Vetúria akar lenni. De semmi vetturinó-szerű nincs benne, sőt inkább épen annyira voluminózus, hogy a néző szükségképen Volumniának, Cariolánus ne-jének tartalmazza. Mennyire syllogistikusabb a fiatal Mesterházy, kinek képen a szegény legény kedvese fej-fájára támaszkodik, úgy hogy kiki mindjárt látja, hogy szegénynek fejfájása van.

Még a nagy Szoldatits sem mentt ily félelmes részletektől, »Péter tagadását« festi, de hiányzik belőle a főszemély: a kakas, melynek még kukorikolását is olv könnyen ki lehetett volna fejezetezni egy kis kukoricza által. (Nem is szólva arról, hogy a Péter draperiája nem is drapsziná, — notabene a Makart korszakában!)

Még soká folytathatnók e syntheticus analysimachiát, de mára legyen elég ennyi. Álkalmilag majd ismét alkalmatlankodunk.

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK

- A ligamentum Maissiat, uraim, rövidebb mint amilyen hosú.
- Velpean a topographiai anatomiában mint valami csillany tűnt fel a tudományos világ előtt.
- A szellemi világ egyik sarka benyul a földi világba.
- Mikor az angolok és spanyolok csatáztak, az isten szelet bocsátott.
- Ennek nem elég minden oldalról sugni, de még ketten, hárman is sugnak.
- Az angolok a hollandusokat tárt karokkal fogadták; azaz, mint mondani szokás, kézzel lábbal fogadták.
- Még itt megfordulok, addig amoda egymásnak czivakodnak ököllet.
- Ha két barát összevész, az azok közti gyűlölet nagyobb, mint azelőtt.
- Ezt a tüneményt szépen láthatnók, ha ezt a rajzolt csövet tennők ebbe az edénybe bele.
- Gusztáv Adolfot Lützen mellett szerencsétlenül lőték keresztül.
- Ő egy csomó haját kért emlékül az ő szakállából.
- Ha egy marha röhög, abból az következik, hogy az marha.

*) A sajtóhibákért Borsszem Jankó nem vállal felelősséget.

ISTÓCZY-ALBUM.

Méltánycs kívánság.

S. S. Lásza kedves sógerasszony, három eszten-deje, hoid bejün hozzám minden hetivásárra és adja nekem mindig ed cvvikiposzi és veszi a Borach Gerstenschleimnál ed mázsa mundliszt. Nem volna job, hoidha ezentól a Borach Gerstenschleimnak adná a cvvikiposzi és nálam venné a mundliszt?

— A Főrendi Ház házszabályaiból. —

(7. lap.)

10. §. Csend a hallgatóságnál.

(11. lap.)

23. §. Sürgősség indítvány tehetési jog.

(13. lap.)

30. §. Beszédtartás módja.

Beszédet írásból olvasni tilos.

(16. lap.)

38. §. A szavazás indokolása.

Szavazás közben beszédet tartani vagy a szavazatot indokolni nem szabad.

(21. lap.)

54. §. Csendnek a szólásra nem jogosultak általi megzavarásánál követendő eljárásról.

(Mindezeket a szép dolgokat láttamozhatta ugyan az elnök, de bizonyára nem látta.)

*

— Elmésségek a „Felvid. Kzl.” színi tárczájából. —

Feledi uram észbeli tehetékének szárnyas gondolkozásával azonos gyorsasággal telegraphirozta lábait Kassa, a tavasz beálltával, fővárosi rangjához méltóan sáros főutczáján végig, mi alatt kaleidoskopikus konfuzióval járta át agyát szőlő . . . stb.

Felediné asszony pedig tragicus kétségbeeséssel morphon-dirozott teendőjének halmaza fölött, mialatt a konyhába sietett, hol csinos külsejű fiatal ember a tüzhely előtt térdelt s erős fujtás által igyekezett a pislogó fadarabkákat nagyobb lángözönbe borítani.

*

— Az „Ellenőr” feb. 1. számából. —

Volkman Róbert zongora-trióját be-mollban hallgatta a*közönség áhitattal.

*

— Báli tudósítás. —

(A „Debreczeni Ellenőr” f. é. febr. 14-iki számából.)

Hallottunk a tánczosok részéről több kereskedői műszót is a helyzetekhez alkalmazva. P. o. Egy ur a helyett hogy egy stour-ra kérte volna tánczosúját, így szállott:

— Szabad kérnem néhány meternyi tánczra.

Vagy:

— Engedje meg nagysád, hogy egy négyest »javamra« írhassek.

Vagy:

— A következő csárdást lesz szives nagysád »saldirozni.«

*

REGGELI ZÁRLAT.

— Szülék et Comp. czég. —

Kiadás.	Bevétel.
Báli toilette Eliznek (tartatán) . . . . . 60 frt	N. 28 éves, jó firma, sokat ígér, czélzásokat tett. — Remélni lehet . . . Talán X. 32 éves. Mosolygott, közeledett. Mától fogva rendes látogató lesz . . . Valószínű
Dto. az asszonynak (selyem) . . . . . 120 »	Hátra maradt rongyok 16 frt
Aprólékos kiadás . . . . . 30 »	Összesen 16 frt és két reménybeli kéré.
Összesen 210 frt	

Summa summárum maradt több összetört csontdarab, néhány tyukszem szaporodás, egy csomó képzeldés és egy kiürült tárcza.

*

Nem lesz talán érdektelen megemlíteni, hogy a bálanya, ki az este központja volt, remekművi piros bársony szegletes fauteuilben ült, mit egy helybeli ifju kárpitos készített Stephania herczegnő számára. (Hát olyan cipőt nem tágitott ki ott a balkirályné, melyet egy ottani csizmadia varrt Stefánia herczegnő czegnő számára?)

(Folytatása a mellékleten.)